

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 10-12-27576 זך נ' משטרת ישראל/ תחנת נתניה

בפני כב' השופטת יעל קלוגמן

תובעת דודי זך

נגד

נתבעת מדינת ישראל (משטרת ישראל/ תחנת נתניה)

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
1. רכבה של התובעת, הונדה סיביק 2008, נגנב אור ליום 11.12.09. באותו מועד, קרוב לשעה 14:00, התלוננה התובעת במשטרה על הגניבה. בדיעבד הסתבר כי הרכב נמצא סמוך לאחר מכן, באותו מועד, בשעה 15:10, כשהוא נטוש בכביש 6. מציאת הרכב דווחה ועודכנה במחשב, על ידי תחנת המשטרה בראש העין, והרכב נגרר אל מגרש הגרירה אסולין.
אין מחלוקת כי המשטרה לא הודיעה לתובעת על מציאת הרכב במועד האמור, אלא רק, לראשונה, ביום 25.12.09 (לטענת התובעת), או ביום 27.12.09 (לטענת הנתבעת).
התובעת תבעה מהמדינה פיצוי בסך 26,974 ₪ בגין הנזקים שנגרמו לה, לטענתה, בשל אי ההודעה על ידי המשטרה על מציאת הרכב הגנוב, סמוך לאחר מציאתו.
 2. התובעת טוענת כי כשהתלוננה במשטרה היא שאלה אם יודיעו לה על מציאת הרכב, ככל שיימצא, והאם עליה להתקשר למשטרה לבדוק זאת. לטענתה, היא נענתה כי אינה צריכה להתקשר, אלא המשטרה תודיע לה, אם הרכב יימצא. עוד נאמר לה, לדבריה, כי אם הרכב לא יימצא תוך שבוע, קלושים הסיכויים למציאתו.
התובעת כותבת בכתב התביעה כי חברת הביטוח שלה שיגרה אליה חוקר, ביום 16.12.09, והלה הבטיח לה כי חברת הביטוח תפצה אותה בגין הרכב הגנוב תוך שבועיים (או תוך 10 ימי עסקים).
התובעת טוענת כי היא זקוקה לרכב לעבודתה, ועל כן ניצלה מבצע סוף-שנה של היבואן ורכשה רכב חדש ביום 23.12.09.
למחרת, ביום 24.12.09, הודיע לתובעת סוכן הביטוח שלה כי הרכב הגנוב נמצא, ועל כן חברת הביטוח סוגרת את תיק התביעה שלה.
למחרת, יום ו', 25.12.09, התקשרה התובעת למשטרה. לדבריה, נאמר לה תחילה על ידי המוקדניות כי רכבה לא נמצא, ורק בשיחה השלישית עם מוקד המשטרה נאמר לה כי הרכב אינו רשום עוד כגנוב. התובעת טוענת כי הגיעה באותו מועד למשטרת נתניה והתלוננה על כי מציאת הרכב לא הודעה לה, למרות שנמצא עוד ביום גניבתו. לדבריה, הבטיחו לה במשטרת

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 10-12-27576 זך נ' משטרת ישראל/ תחנת נתניה

1 נתניה לבדוק את תלונתה ולחזור אליה אך לא חזרו (ביקור נטען זה של התובעת במשטרת
2 נתניה לא תועד, ובהעדר תיעוד, אין הנתבעת מאשרת את קיומו).
3 ביום א', 27.12.09, הגיעה התובעת שוב למשטרת נתניה, ואז הסתבר כי הרכב נמצא עוד במועד
4 גניבתו. במועד זה קיבלה התובעת מהמשטרה אישור, כי דבר מציאת הרכב הודע לה רק ביום
5 27.12.09, וקיבלה אף הפנייה מהמשטרה אל מגרש הגרירה, לשם שחרור הרכב משם.
6 מאחר והתובעת כבר רכשה בינתיים רכב חדש, היא חפצה למכור את הרכב שנגנב ונמצא, אך
7 נתקלה בקושי במכירתו והצליחה למכרו רק ביום 21.4.10.
8 התובעת טוענת כי נגרם לה הפסד בסך 16,000 ₪, לעומת מחיר המחירון של הרכב, כתוצאה
9 מתיקונו והליך מכירתו.
10 היא תבעה מהמדינה החזר של סכום זה, וסכומי פיצוי נוספים בגין כפל ביטוח, עלות רישיון
11 רכב, אובדן יום עבודה, תשלומי ריבית ודמי גבייה עבור ההלוואה שנטלה לצורך רכישת הרכב
12 החדש, ופיצוי בגין עוגמת נפש.
13
14 3. בכתב ההגנה מכחישה הנתבעת את טענת התובעת כאילו נאמר לה שלא להתקשר למשטרה על
15 מנת לברר אם הרכב נמצא, אלא להמתין עד שהמשטרה תתקשר אליה.
16 על כל פנים, אפילו אם כך נאמר לה, שומה היה על התובעת להתקשר למשטרה ולברר עניין זה,
17 טרם שרכשה רכב חדש, על כל הכרוך בכך.
18 הנתבעת מפקפקת אם התובעת לא היתה רוכשת ממילא את הרכב החדש, לנוכח התנאים
19 הטובים שהוצעו לרכישתו במבצע סוף-השנה של היבואן. על כן טוענת הנתבעת כי יש לזקוף
20 לחובת התובעת אשם תורם משמעותי, בשל אי הקטנת נזקה.
21 המרכיב הכספי העיקרי של התביעה הוא ההפסד הנטען בסך 16,000 ₪ במכירת הרכב.
22 לעניין זה נטען בכתב ההגנה כי מרכיב זה לא הוכח: אין מחלוקת כי הרכב נזקק לתיקון לאחר
23 הגניבה. התובעת לא המציאה חוות דעת שמאי בדבר מצבו של הרכב לאחר התאונה, ומה
24 התיקונים שנדרשו בו, והרי אין מחלוקת כי הנתבעת אינה אחראית לנזקי הגניבה.
25 כמו כן, התובעת לא המציאה חוות דעת ומידע אודות מפחיתי-ערך כגון: קילומטראז' שהרכב
26 גמא, תאונות שאירעו לו, ירידת ערך כתוצאה מהנזק שנגרם לרכב במהלך הגניבה, וכד'.
27 על כן אין לקבל את חישובה של התובעת, שנסמך רק על מחיר המחירון של הרכב ולא על ערכו
28 המוכח בפועל.
29 נקודה נוספת: התובעת לא הראתה אילו מאמצים עשתה במשך כארבעה חודשים על מנת
30 למכור את הרכב, ועל כן לא הוכיחה כי הקטינה את נזקה כנדדש, לגבי ההוצאות של כפל
31 ביטוח.
32 לגבי ההוצאה על חידוש רישיון הרכב, טענה הנתבעת כי התובעת חידשה את הרישיון זמן קצר
33 לפני מכירת הרכב, ואף בכך נמנעה מלהקטין את נזקה. ניתן לומר שטענה זו, כשלעצמה, אינה
34 "חזקה", כיוון שאי חידוש רישיון הרכב, אם נמכר סמוך למועד שבו נדרש חידוש רישיונו, סביר
35 שימצא ביטוי בהתמקחות על מחירו.

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 10-12-27576 זך נ' משטרת ישראל/ תחנת נתניה

1 עוד נטען בכתב ההגנה כי פיצוי בסך 2,000 ₪ בגין אובדן יום עבודה אחד הוא מופרז מאד, וכך
2 אף סכום הפיצוי בסך 5,000 ₪ שנתבע בגין עוגמת נפש.

3
4 4. במהלך הדיון הגישה התובעת את המסמך ת/ 1: הערכה של נזקי הרכב שנעשתה במגרש
5 הגרירה. מסמך זה אינו חוות דעת שמאי, אולם על פי הערכה זו עמד הנזק לרכב על סך
6 3,950 ₪ (נציגת הנתבעת התייחסה בטיעונה בעניין זה, בעמ' 5 לפר', רק לעלות העבודות, בסך
7 350 ₪, שנרשמה בחלק העליון של המוצג ת/ 1, וטענה שאין זה סביר שזה כל הנזק שנגרם
8 לרכב; אולם כנראה נשמטו מעיניה העלויות של פחחות, צבע וחשמל, שפורטו בשולי המוצג
9 ת/ 1. סך-כל הנזק, על פי המסמך ת/ 1, אמנם אינו מסתכם רק ב- 350 ₪ אלא מגיע כדי
10 3,950 ₪).

11 התובעת העידה כי תיקנה את הרכב טרם מכירתו, וכי הוצאות התיקון כוסו על ידי חברת
12 הביטוח שלה. התובעת לא ידעה לומר אם נקבעה לרכב ירידת ערך בגין הנזקים הללו.
13 התובעת העידה כי הרכב נסע כ- 50,000 קילומטרים ולא עבר תאונה (כפי שצויין, היה מדובר
14 ברכב חדש למדי, שהתובעת רכשה ישירות מהיבואן).
15 את הקושי במכירת הרכב הסבירה התובעת בכך שהיה זה רכב היברידי.
16 לגבי הפיצוי בסך 2,000 ₪, שהתובעת תבעה בגין אובדן יום עבודה, היא העידה כי מדובר ביום
17 ו', 25.12.09, שבו סרה למשטרת נתניה. כפי שצויין, ביקורה של התובעת במשטרה במועד זה
18 אינו מוסכם. התובעת העידה כי אינה עובדת בימי ו', אך למרות זאת תבעה פיצוי זה כיוון
19 ש"הזמן שלי שווה כסף" (בעמ' 3 לפר'). התובעת לא המציאה אסמכתא בדבר הכנסה בסך
20 2,000 ₪ ליום עבודה שלה.

21 עוד העידה התובעת כי הפרש המחיר שבו מכרה את רכבה, לעומת מחיר המחירון, היה 10,000
22 ₪ בלבד (ולא 16,000 ₪). מחיר המחירון היה 112,000 ₪, והרכב נמכר ב- 102,000 ₪.
23 יתרת ההפרש (6,000 ₪) תבעה התובעת בגין ביטוח בכפל ובגין עלות מבחן הרישוי לרכב.
24 אשר לאופן מכירת הרכב על ידי התובעת: לכתב התביעה צורף זיכרון הדברים למכירת הרכב
25 (נספח 5.5), ולפיו קונה הרכב הוא אדם בשם אלברט. התובעת העידה כי סוכנות הונדה מכרה
26 עבורה את הרכב לקונה אלברט. התובעת לא ידעה לומר אם אלברט הוא סוחר רכב או רוכש
27 ישיר. על כל פנים, מכירת הרכב באמצעות שלוח שהוא גוף מסחרי (סוכנות הונדה), והאפשרות
28 שהרכב נמכר לסוחר רכב - "תחנות" כאלה במכירת הרכב "נוגסות", כמובן, בתמורה
29 שמתקבלת בסופו של דבר על ידי בעל הרכב הנמכר. עלותן של "תחנות-מכירה" כאלה אינה
30 צריכה להיות על חשבון הנתבעת.

31
32 5. נציגת הנתבעת עימתה את התובעת עם כך שאת ההזמנה לרכב החדש ביצעה התובעת כבר ביום
33 14.12.09, **שלושה ימים בלבד** לאחר גניבת רכבה (מסמך ההזמנה, נספח 5.7.1 לכתב התביעה).
34 התובעת השיבה כי היא התארגנה לרכישת הרכב החדש מייד לאחר גניבת רכבה, ובהסתמך על
35 הבטחת סוכן הביטוח שלה, כי את הפיצויים בגין גניבת הרכב היא תקבל מחברת הביטוח תוך

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 10-12-27576 זך נ' משטרת ישראל/ תחנת נתניה

1 10 ימי עסקים. על כן ביצעה התובעת את ההזמנה לרכב החדש שלושה ימים לאחר הגניבה.
2 התובעת טענה כי הזמנה זו היתה "טנטטיבית", אם לא יימצא הרכב הגנוב. הרכב החדש הגיע
3 ביום 23.12.09, וכיוון שעד אותו מועד לא קיבלה התובעת הודעה מהמשטרה, כי הרכב הגנוב
4 נמצא - היא "סגרה" את העסקה לרכישת הרכב החדש.
5 התובעת התקשרה למשטרה רק ביום 24.12.09, לאחר שכבר רכשה את הרכב החדש, ולדבריה -
6 התקשרה שוב למחרת, ואף הגיעה למשטרת נתניה, אך כל זאת - לאחר רכישת הרכב החדש.
7 עוד עימתה נציגת הנתבעת את התובעת עם כך שפגישתה עם החוקר מטעם חברת הביטוח
8 התקיימה ביום 17.12.09 (ולפי כתב התביעה, ביום 16.12.09), ואילו את הרכב החדש היא
9 הזמינה כבר שלושה ימים קודם לכן, ביום 14.12.09, היינו - עוד טרם ניתנה לה ההבטחה כי
10 הפיצוי בגין גניבת הרכב ישולם לה תוך 10 ימי עסקים. על כך השיבה התובעת: **"אני ישר**
11 **התארגנתי לרכישת הרכב החדש במקום הגנוב. היה להם רכב אחר שיכולתי לקבל במחיר**
12 **מבצע, ולכן הזדרזתי"** (בעמ' 4 לפר').
13
14 6. התובעת טענה בסיכומיה כי במסגרת עבודתה אינה יכולה להישאר ללא רכב. שכירת רכב היא
15 יקרה, ועל כן היא התארגנה לרכישת רכב חדש סמוך לאחר הגניבה. לו היתה המשטרה מודיעה
16 לה על מציאת הרכב - אשר כאמור נמצא כבר למחרת ליל גניבתו, ומציאתו תועדה במחשב
17 המשטרה - היתה נחסכת הפרשה העגומה דן.
18 התובעת טענה כי התקשרה מספר פעמים למשטרה, הן ביום 24.12.09, והן ביום 25.12.09,
19 ובכל פעם נמסר לה שהרכב לא נמצא, וכי יודיעו לה אם יימצא. לטענת התובעת, כך אירע אף
20 בשיחות שקיימה עם המשטרה ביום 25.12.09, אשר רק בשלישית בהן מסרו לה, שהרכב אינו
21 רשום עוד כגנוב (כפי שצויין, דבר מציאת הרכב נודע לתובעת מסוכן הביטוח שלה יום קודם
22 לכן, ביום 24.12.09).
23 על כן טוענת התובעת כי גם לו היתה מתקשרת למשטרה לפני שרכשה את הרכב החדש, ביום
24 23.12.09, ניתן להניח שהיתה מקבלת אותה תשובה. טענה זו היא בגדר השערה. העובדה היא,
25 שהתובעת לא התקשרה למשטרה טרם שהתחייבה סופית לגבי רכישת הרכב החדש.
26 נציגת הנתבעת אישרה בסיכומיה, כי המשטרה אינה מכחישה שלא הודיעה לתובעת על מציאת
27 הרכב מייד לאחר שנמצא. עם זאת, הדגישה נציגת הנתבעת כי פניותיה הטלפוניות של התובעת
28 אל המשטרה נעשו רק ביום 24.12.09 ולאחר מכן, היינו - לאחר שכבר רכשה את הרכב החדש,
29 שאותו הזמינה כבר ביום 14.12.09, שלושה ימים בלבד לאחר הגניבה.
30 עוד ציינה נציגת הנתבעת את אשר הסתבר בדיון: כי הפרש המחיר במכירת הרכב שנמצא היה
31 10,000 ₪, ולא 16,000 ₪, כפי שנטען בכתב התביעה.
32 נציגת הנתבעת חזרה על הנטען בכתב ההגנה, כי הרושם שמתקבל הוא שהתובעת הזדרזה
33 לרכוש את הרכב החדש, בשל התנאים הטובים שהוצעו לרכישתו במבצע סוף-השנה של היבואן.
34 התובעת לא פעלה כנדרש להקטנת נזקה, בכך שהשלימה את רכישת הרכב החדש מבלי
35 להתקשר קודם לכן למשטרה, על מנת לברר אם הרכב הגנוב נמצא. זאת היה על התובעת

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 10-12-27576 זך נ' משטרת ישראל/ תחנת נתניה

1 לעשות טרם רכישת הרכב החדש, אפילו אם נאמר לה על ידי המשטרה שאינה צריכה להתקשר
2 ביוזמתה.

3
4 7. המחלוקת בין הצדדים מתאימה ליישוב בדרך של גישור או פשרה, אך ניסיון גישור שנעשה לא
5 צלח, וכך אף ניסיוני, בתום הדיון, להביא לפשרה בין הצדדים.

6 רכבה של התובעת היה חדש למדי בעת שנגנב. התמזל לה מזלה, בכך שהרכב הגנוב נמצא כבר
7 למחרת ליל גניבתו, והנזק שנגרם לו לא היה כבד (כפי שצויין, התובעת העידה כי חברת הביטוח
8 שלה נשאה בעלות תיקונו של נזק זה).

9 אולם מזלה הטוב של התובעת "הוחמץ", כתוצאה מרשלנותה של המשטרה, בכך שלא הודיעה
10 לתובעת על מציאת הרכב הגנוב, למרות שמציאתו דווחה ותועדה במחשב פחות משעתיים לאחר
11 שהתובעת התלוננה במשטרה על גניבתו.

12 אני מאמינה לתובעת כי לו הודיעה לה המשטרה על מציאת הרכב, סמוך לאחר מציאתו או
13 לפחות יום או יומיים לאחר מכן - לא היתה התובעת רוכשת רכב חדש, דבר שגרם לה הפסדים
14 והוצאות שונות, אשר היו נחסכות לו הודיעה לה המשטרה בעוד מועד שרכבה הגנוב נמצא.

15 התובעת נזקקת לרכב לצורך עבודתה, ועל כן מובן כי משנגנב רכבה, היא "התארגנה", כדבריה,
16 לרכישת רכב חדש, תוך הסתמכות על הפיצוי שישולם לה על ידי חברת הביטוח בגין גניבת
17 רכבה. התובעת אמנם הזדרזה לנצל את התנאים הטובים שהוצעו במבצע סוף-השנה של
18 היבואן, אך היא לא התחייבה באופן סופי לגבי רכישת הרכב, אלא ביום 23.12.09, שבועיים
19 לאחר הגניבה. זה זמן למכביר עבור המשטרה להודיע לתובעת על מציאת הרכב הגנוב, ואין
20 מחלוקת כי המשטרה התרשלה כלפי התובעת באי מסירת הודעה זו.

21 מגיע לתובעת פיצוי בגין התרשלותה זו של המשטרה, אך מנגד יש לשקול מידה משמעותית של
22 אשם תורם מצד התובעת, בכך שהשלימה את רכישת הרכב החדש מבלי שהתקשרה שוב

23 למשטרה על מנת לברר אם רכבה הגנוב נמצא. גם אם נאמר לתובעת על ידי המשטרה, שאינה
24 צריכה להתקשר ביוזמתה, אלא המשטרה תתקשר אליה אם הרכב יימצא - טענה שאינה
25 מוסכמת - עדיין היה על התובעת להתקשר מיוזמתה, לפני שהתחייבה סופית לגבי רכישת הרכב
26 החדש. אין מחלוקת כי התובעת עשתה כן רק לאחר שרכשה את הרכב החדש.

27 רכישת הרכב החדש ומכירת הרכב הקודם, באופן בלתי מתוכנן, הסבו לתובעת הפסדים
28 כספיים, אולם המרכיבים הכספיים של הנזק, כפי שנטענו בכתב התביעה, לא הוכחו כנדרש:
29 המרכיב העיקרי היה הפסד בסך 16,000 ₪ במכירת הרכב הקודם, אך הסתבר כי הפסד זה עמד
30 רק על סך 10,000 ₪, ואף זאת - בהשוואה לנתון "העירום" של מחיר המחירון, ללא התייחסות,
31 בחוות דעת מקצועית, לגורמים מפחיתי-ערך, לרבות אפשרות של ירידת ערך שנגרמה לרכב
32 כתוצאה מהנזקים שנגרמו לו במהלך הגניבה.

33 עוד יש להביא בחשבון את "תחנות-המכירה", שהתובעת הסתייעה בהן לצורך מכירת הרכב,
34 שאף הן עשויות "לנגוס" בתמורה הסופית שקיבלה עבורו.

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 10-12-27576 זך נ' משטרת ישראל/ תחנת נתניה

1 התובעת מסרה בעדותה כי הקושי למכור את הרכב נבע מהיותו היברידי. נתון זה נוגס בקשר
2 הסיבתי שבין התרשלות המשטרה לבין ההוצאות שנגרמו לתובעת בגין כפל ביטוח, במשך
3 כארבעה חודשים, עד שהצליחה למכור את הרכב.
4 מרכיב כספי משמעותי נוסף בתביעה הוא סכום של 2,000 ₪, שהתובעת תבעה בגין אובדן יום
5 עבודה, והכוונה ליום ו' 25.12.09, שבו הגיעה, לטענתה, לתחנת משטרת נתניה. כפי שצויין,
6 התובעת העידה שאינה עובדת ביום ו', ועל כן אין מדובר באובדן הכנסה של יום עבודה; מה גם
7 שהתובעת אף לא המציאה כל אסמכתא אודות ההכנסה היומית "הנדיבה" שטענה לה.
8 במכלול הנסיבות שפורטו לעיל, החלטתי לפסוק לתובעת פיצוי בסכום כולל, על פי שיקול דעתי,
9 ואני מעמידה אותו על סך 5,000 ₪.

10
11 8. אני מחייבת איפוא את הנתבעת לשלם לתובעת 5,000 ₪, שיישאו הפרשי הצמדה וריבית מיום
12 הגשת התביעה: 19.12.10, ועד לתשלום בפועל.
13 עוד תשלם הנתבעת לתובעת הוצאות המשפט בסך 500 ₪, שיישאו הפרשי הצמדה וריבית
14 מהיום ועד לתשלום בפועל.

15
16 9. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

17
18 זכות לבקש רשות ערעור מביהמ"ש המחוזי, תוך 15 יום.

19
20 ניתן היום, ח' סיון תשע"ב, 29 מאי 2012, בהעדר הצדדים.

21

22 יעל קלוגמן, שופטת

23
24
25
26
27